

[Holstein.]

minister ikke har taget i Betænkning at forhøje den svenske Kaffeold fra 12 Ø. pr. kg til 50 Ø. pr. kg, saa kan det ærede Medlem ikke med Rette, ikke uden at desavouere sin udmærkede, afdøde Partifælle, hævde, at mit Forslag paa dette Omraade er udemokratisk, og det samme mener jeg i øvrigt, det ærede Medlem er ude af Stand til at hævde, for saa vidt angaar en Forøgelse af Chokoladebeskatningen.

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om ikke at omtale de øvrige Skatteforslag under Behandlingen af det foreliggende.

Holstein: Den højtærede Formand vil dog vist indrømme, at mine Udtalelser kun tjener til Imødegaaelse af de Synsmaader, der i denne Forbindelse er gjort gældende med Hensyn til Beskatningen af Storforsbruget, af Luksusforsbruget, og jeg skal ogsaa kun komme med ganske faa yderligere Bemærkninger.

Maa jeg saaledes gøre opmærksom paa, at Sukkerforsbruget her i Landet er større end i noget andet Land — det er statistisk opgjort — og derfor maa det dog vel være berettiget at hævde, at der her i Landet er et Luksusforbrug, et Storforsbrug af Sukker; det samme gælder om Spisechokoladen og, efter min Mening, ogsaa om Tobakken. Der er derfor efter min Formening slet ikke Spørgsmaal om demokratisk eller udemokratisk Skattepolitik, men det, der kommer til at ligge for, naar vi igen skal drøfte Skattespørgsmaal — og jeg kunde tænke mig, at det bliver allersænest om to Aar, maaske bliver det allerede om eet Aar —, er dette: om Flertallet da vil handle i Overensstemmelse med den Grundbetragtning, som Flertallet har gjort gældende her i Betænkningen til dette Lovforslag. For det drejer sig ikke om at gaa over til en antidemokratisk Skattepolitik i Modsætning til en hidtil gældende demokratisk, men det drejer sig simpelt hen om, hvorvidt man vil gaa bort fra en daarlig skattepolitisk Sædvane.

Axel Dam: Til en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ønsker jeg at sige, at det ærede Medlem jo meget godt ved, at det er ikke vor Skyld, naar Lovforslaget har faaet en saadan Affattelse, at vi ikke kan stemme for det. Det ærede Medlem har selv peget paa nogle Mangler ved det; det vil f. Eks. i betydelig Grad lette Skatten for Formuer, som er anbragt i

Jord, Storformuer. Det vilde vi ikke have noget imod, hvis Skatten i Stedet for blev erstattet med en Grundskyld, men det er der jo ikke Tale om. Principielt er vi Modstandere af al Skat, ogsaa Formueskat — jeg kender en Mand, som betaler 57 pCt. af sin aarlige Indtægt i samlet Indkomst- og Formueskat —, og i Princippet kan vi altsaa billige, at man vil nedsætte Skatter. Derfor kan vi ikke stemme imod det foreliggende Lovforslag, og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vilde maaske være en af de første til at bebrejde os det, idet man vilde sige som saa: I vil afskaffe al Skat, og saa stemmer I imod, naar der forelægges et Forslag om Skatnedsættelse. Men da vi altsaa ikke kan være Tilhængere af den Form, Lovforslaget har faaet, ikke kan billige, at Nedsættelsen falder paa de Steder, som Tilfældet er, kan vi ikke stemme for Lovforslaget. Det er en saa ganske simpel og naturlig Ting, der ikke har krævet lang Overvejelse, at vi maa afholde os fra at stemme — noget, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg jo ogsaa selv mange Gange har gjort.

Clausager: Jeg ønsker med nogle faa Bemærkninger ganske kort at motivere min Afstemning over det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde i Gaar, at efter hans Opfattelse blev Forslaget ikke forbedret ved de stillede og i Gaar vedtagne Ændringer. Jeg er af den stik modsatte Anskuelse, og jeg kan saaledes takke den højtærede Finansminister for, at han har imødekomet Ønskerne om ved Skatnedsættelsen at tage mere Hensyn til Formuens Afkastning. Jeg vilde have paaskønnet, om der var taget endnu mere Hensyn til det Forslag, der er skitseret af Erhvervenes Skatteudvalg, og som findes i Bemærkningerne til Lovforslaget. Naar Regeringen mener, den kan undvære 10 Mill. Kr. i Formueskat, bør Nedsættelser efter min Opfattelse foretages fortrinsvis der, hvor Bæreevnen er mindst, altsaa overfor de Formuer, der er anbragt saaledes, at de kun giver almindelig Sparekasserente eller derunder, og Nedsættelsen burde gaa saa dybt, som Hensynet til det finansielle Resultat tillod. Det er navnlig de Formuer, der er anbragt i fast Ejendom af forskellig Art, som for Tiden giver den ringeste Afkastning, og under Hensyn til den forhaandenværende Erhvervskrise er det derfor om at gøre at sætte ind her. Det er ogsaa sket i en ikke ringe Grad. Jeg